

HOÁN CẢI NHỜ ĐỨC MẸ FATIMA

Tôi sinh ra trong gia đình Công Giáo đạo đức. Rủi thay, vào năm 15 tuổi, tôi bắt đầu học nghề với ông chủ theo bè tam điểm. Lời nói cùng lối sống của ông ảnh hưởng mạnh trên tâm trí non trẻ của tôi. Không bao lâu sau tôi dần dần bỏ đạo và hoàn toàn trở nên vô thần. Trong tôi chỉ còn lại loáng-thoáng chút tâm tình hướng về Trời cao. Đối lại, một khối-khoảnh luôn ray rứt tâm hồn. Tôi chuyển sang các hệ phái Tin Lành. Tôi theo Cơ-đốc phục-lâm (Adventiste) rồi lại theo Pentecôtiste.

Không biết đời tôi kết thúc ra sao nếu không có bàn tay Đức Mẹ can thiệp.

Năm 39 tuổi, tôi đổi sang làm công trong một xưởng gần thủ đô Lisboa của Bồ-Đào-Nha. Trước đó tôi lập gia đình và có ba con. Nhưng chúng tôi chỉ làm đám cưới theo phép đời. Ba đứa nhỏ sinh ra không được rửa tội. Nói tắt một lời, gia đình chúng tôi sống như kẻ vô tôn giáo.

Vào năm 1917, Bồ-Đào-Nha xôn xao chấn động về biến cố Đức Mẹ MARIA hiện ra với ba trẻ chăn chiên tại làng Fatima. Tôi nghe tin ấy nhưng hoàn toàn bỏ ngoài tai. Đối với tôi, đó chỉ là tin đồn nhảm nhí. Tuy vậy, tôi không dám công khai bày tỏ tâm tình cùng tư tưởng riêng, bởi vì, ông chủ mới của tôi là tín hữu Công Giáo sùng đạo!

Một ngày, ông chủ đề nghị chúng tôi tổ chức từng nhóm, đi hành hương về làng Fatima. Tôi bị bắt buộc chấp thuận đi hành hương như các bạn đồng nghiệp. Bên ngoài tôi tỏ ra hăng hái, nhưng bên trong, tôi cảm thấy tự hổ thẹn về thái độ giả hình dối trá của mình.

Chúng tôi lên đường. Để khỏi gây chú ý, tôi tham dự mọi buổi cầu nguyện, các lễ nghi. Ban tối chúng tôi tham dự cuộc rước đuốc kính Đức Mẹ.

Mỗi tín hữu hành hương mua một cây nến để cầm. Tôi cũng mua một cây. Và đây là lúc Đức Mẹ chờ đợi tôi. Thật vậy, cầm cây nến vừa thắp sáng trong tay, tôi bước đi chưa được hai bước thì cây nến vụt tắt. Trời im như tờ, không một chút gió. Nến của mọi người chung quanh long lanh sáng!

Tôi lặng lẽ châm lại nến của mình với nến người bên cạnh. Nhưng hiện tượng đầu tiên tái diễn. Vừa đi được mấy bước, cây nến vụt tắt.

Tôi cảm thấy bực tức, cău kỉnh. Tôi buộc lòng thắp lại lần thứ hai với cây nến của người bên cạnh. Anh ta hơi nhúu mày tỏ lộ chút ngạc nhiên lẫn chế nhạo. Và rồi cây nến lại tắt đi lần thứ ba. Tôi thật sự tức giận với ý nghĩ: Đức Mẹ không chấp nhận thái độ tôn kính giả hình của mình! Toàn thân tôi toát mồ hôi lạnh và từ từ quỵ xuống. Tôi quỳ đó nhưng miệng thì cứng đờ, không thốt lên lời nào!

Tối hôm ấy tôi kể lại câu chuyện cho vợ nghe. Cả hai chúng tôi đồng ý:

- Không thể nào tiếp tục cuộc sống vô đạo được nữa!

Chúng tôi quyết định trở về với Giáo Hội Công Giáo. Chúng tôi xin nhận lãnh Bí Tích Hôn Phối nơi nhà thờ và xin Cha Sở rửa tội cho ba đứa con. Chúng tôi bắt đầu sống đời tín hữu Công Giáo đạo đức và gia đình chúng tôi thật hạnh phúc.

Tôi tin rằng, sở dĩ chúng tôi được ơn lành nói trên, chính là nhờ công ơn hiền mẫu đầu yêu của tôi. Mẹ tôi vẫn hàng ngày lần hạt Mân Côi, cầu cho tôi trở lại đường ngay nẻo

chính. Mẹ tôi tha thiết cầu mong tôi trở về với tâm tình đạo đức Mẹ tôi khó nhọc gieo vào lòng tôi những ngày tôi còn thơ bé.

Chứng từ của ông Antonio-du-Sà, Bồ-Đào-Nha.

(Albert Pflieger, "FIORETTI DE LA VIERGE MARIE", Mambré Éditeur, Paris 1992, trang 28-29).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt